

میزان حاملگی به دنبال لایراسکوپی در زنان نابارور

فاطمه وحیدرودسری^۱، صدیقه آیتی^{*}^۱، مریم حسن زاده بشتیان^۲، محمد تقی شاکری^۳

۱- دانشیار گروه زنان و زایمان مرکز تحقیقات سلامت زنان دانشگاه علوم پزشکی مشهد

۲- کارشناس ارشد مامایی دانشگاه علوم پزشکی مشهد

۳- دانشیار گروه پزشکی اجتماعی دانشگاه علوم پزشکی مشهد

دریافت: ۸۷/۵/۱۹، اصلاح: ۸۷/۶/۲۷، پذیرش: ۸۷/۹/۱۳

خلاصه

سابقه و هدف: لایراسکوپی یکی از روش‌های ارزیابی علل ناباروری می‌باشد. که در تشخیص و درمان ناهنجاریهای لگنی، برطرف کردن چسبندگیها و بازکردن انسداد لوله‌ها، برداشتن میوم، کوتربیزاسیون تخدمان در تخدمان پلی کیستیک، تخلیه کیست تخدمان نیز استفاده می‌شود و در میزان باروری نیز موثر است. لذا این مطالعه به منظور بررسی میزان باروری به دنبال لایراسکوپی در زنان نابارور انجام شد.

مواد و روشهای: این مطالعه مقطعی بر روی ۷۵ زن نابارور که تحت لایراسکوپی بدليل عدم پاسخ به درمانهای ناباروری قرار گرفته بودند انجام شد. اطلاعاتی مشتمل بر سن، نوع و مدت نازایی، نوع جراحی انجام شده با لایراسکوپی و میزان حاملگی به دنبال عمل جراحی و فاصله زمانی وقوع حاملگی پس از لایراسکوپی بررسی گردید.

یافته‌ها: از ۷۵ بیمار مورد مطالعه، ۶۴ نفر (۸۵/۳٪) بدليل ناباروری اولیه و ۱۱ نفر (۱۴/۷٪) بعلت ناباروری ثانویه تحت لایراسکوپی قرار گرفتند. لایراسکوپی نشان داد که علل نازایی در بیماران مورد مطالعه چسبندگی، انسداد لوله‌های رحمی، مشکلات تخدمانی، آندومتریوز و کیست تخدمان می‌باشد و پس از درمان با لایراسکوپی ۲۶ مورد (۳۴/۷٪) حاملگی اتفاق افتاد. میانگین مدت زمان حاملگی پس از لایراسکوپی ۱۵/۳±۹/۹ ماه بود.

نتیجه گیری: نتایج مطالعه نشان می‌دهد که لایراسکوپی روش مناسبی در تشخیص و درمان ناباروری بوده و منجر به افزایش میزان باروری می‌شود.

واژه‌های کلیدی: ناباروری، لایراسکوپی، میزان باروری، حاملگی.

مقدمه

قلبی، عروقی و تنفسی، پلیتونیت، ایلقوس، انسداد روده، خونریزی داخل صفاقی و فقط دیافراگماتیک می‌باشد. اضافه وزن زیاد، بیماری التهابی روده، وجود توده‌های بزرگ شکمی و ... نیز منع نسبی دارند^(۱). علیرغم این که تجربه جراح عامل مهمی در کاهش عوارض می‌باشد با این حال از عوارض لایراسکوپی پنوموپریتوئوم، آسیب عروقی و احتشامی به دنبال ورود سوزن Veress، عوارض قلبی (آریتمی‌ها)، عوارض ریوی (پنومونی، پنوموتوراکس، آمفیزم مدیاستن) می‌باشد^(۲-۸). در مطالعات مختلف از این روش برای درمان و تشخیص نازایی استفاده شده که با افزایش میزان باروری همراه بوده است. در مطالعه Fuchs و همکاران بعد از درمان آندومتریوز با لایراسکوپ به فاصله ۵ ماه از لایراسکوپی در ۰٪ موارد حاملگی ایجاد شد^(۹). نتایج مطالعه Popvic و همکاران نشان داد که میزان متوسط باروری در بیماران بررسی شده ۳۷/۱٪ بود^(۱۰). Cleeman و همکاران نشان دادند که زمان لازم برای باروری در زنان نابارور مبتلا به سندروم

عدم وقوع بارداری در طی یکسال مقایبت بدون استفاده از وسائل پیشگیری از بارداری، ناباروری تلقی می‌گردد. شیوع ناباروری حدود ۱۰-۱۵ درصد می‌باشد که عوامل گوناگونی در ایجاد ناباروری دخالت دارند^(۱۱). لایراسکوپی یک استاندارد طلایی برای تشخیص بیماریهای لوله و پریتوان می‌باشد که امکان مشاهده تمام اعضای لگنی را فراهم می‌سازد^(۱۲). از موارد استفاده لایراسکوپی بررسی و درمان نازایی، تشخیص توده‌های لگنی، بررسی آمنوره و اولیگومونوره، تشخیص و درمان آندومتریوز، لیز چسبندگیها با استفاده از کوتربیز، تخلیه کیستهای تخدمان، کوتربیز تخدمانهای پلی کیستیک، بررسی هیستروپالپنگوگرافی غیرطبیعی، ارزیابی محل انسداد لوله برای عمل جراحی بازسازی لوله و در صورت امکان رفع انسداد، میومکتومی و گرفن اووسیت برای باروری در محیط خارج رحم می‌باشد که حدود ۸۰٪ موارد درمانهای لایراسکوپی ناباروری را تشکیل می‌دهند^(۱۳). موارد عدم کاربرد این روش بیماریهای

* مسئول مقاله:

e-mail: ayatiS@mumsac.ir

آدرس: مشهد، دانشگاه علوم پزشکی، مرکز تحقیقات سلامت زنان، بیمارستان قائم

لوله های رحمی، مشکلات تخدمانی (Polycystic Ovarian Disease, PCOD)، آندومتریوز و کیست تخدمان بود. در بررسی اسپرموگرام همسر بیماران، ۶۶ مورد (۰/۸۸) اسپرموگرام طبیعی و ۹ مورد (۰/۲۲) اسپرموگرام غیرطبیعی داشتند. ۵۵ مورد (۷۳/۳٪) عادت ماهیانه منظم و ۲۰ مورد (۷/۲۶٪) عادت ماهیانه نامنظم داشتند. در بررسی هیستروسالپینگوگرافی عمل آمده در ۴۶ بیمار (۶۱٪) لوله رحم در سمت راست باز و در ۲۹ مورد (۳۸٪) بسته گزارش شده بود. لوله چپ نیز در ۳۹ مورد (۵۲٪) باز و در ۳۶ بیمار (۴۸٪) بسته بود. در لایپاراسکوپی پس از ترزیق محلول بلودومتیلین در ۵۶ بیمار (۷۴٪) لوله راست رحم باز و در ۱۹ بیمار (۲۵٪) بسته بود. در ۵۲ بیمار (۶۹٪) لوله چپ باز و در ۲۳ مورد (۳۰٪) بسته بود. در ۲۷٪ موارد هر دو لوله همزمان بسته بودند. بدنبال لایپاراسکوپی در ۲۱٪ موارد آزاد کردن چسبندگیها و بازکردن لوله انجام شد که بیشترین روش درمان انجام شده به وسیله لایپاراسکوپی بود. میزان حاملگی بدنبال کلیه اعمال جراحی لایپاراسکوپی (۱٪) میانگین مدت زمان لازم جهت حاملگی به دنبال لایپاراسکوپی (۱۵/۳±۹/۹ ماه بود. (حداصل ۳ ماه و حداقل ۳۶ ماه) در پیگیری انجام شده هیچ یک از بیماران بدنبال لایپاراسکوپی عارضه و یا حاملگی خارج رحمی نداشتند.

جدول شماره ۱. تعداد و درصد موارد حاملگی بدنبال درمانهای لایپاراسکوپیک انجام شده بر حسب نوع عمل جراحی

نوع عمل	موارد حاملگی	مثبت	منفی
طبيعي		۲۵	۵
لیزر چسبندگیها و باز کردن لوله		۷	۹
کوتربیزاسیون تخدمان		۶	۴
برداشتن آندومتریوز و تخلیه آندومتریوها		۳	۳
ترزیق و باز کردن لوله ها		۴	۱
تخلیه کیست		۲	۲
میومکتومی		۲	۲
جمع		۴۹	۲۶

بحث و نتیجه گیری

بررسی نتایج این مطالعه نشان داد که متوسط میزان حاملگی به دنبال اعمال جراحی لایپاراسکوپی %۳۴/۷ بود. در مطالعه انجام شده توسط Popovic و همکاران ۱/۳٪ گزارش شده است (۱۰). نتایج مطالعه ما در مقایسه با مطالعه وی مطلوب به نظر می رسد. در این مطالعه در بیماران مبتلا به تخدمان پلی کیستیک میزان حاملگی بعد از کوتربیزاسیون تخدمان با لایپاراسکوپ ۴۰٪ بود، در حالی که در مطالعه Cleeman میزان حاملگی ۶۱٪ گزارش شده است (۱۱). در بیماران دچار کیست تخدمان پس از تخلیه کیست یا سیستکتومی (برداشتن کیست) میزان حاملگی %۵۰ بود. در مطالعه Nakagawa و همکاران میزان تجمعی حاملگی در گروهی از بیماران پس از برداشتن کیست، بعداز ۱۲ ماه از لایپاراسکوپ %۵۲/۲

تخدمان پلی کیستیک به دنبال لایپاراسکوپی بسیار کمتر از سایر روشها بوده و میزان حاملگی به دنبال کوتربیزاسیون تخدمان با لایپاراسکوپ در این بیماران ۶۱٪ بود (۱۱). در مطالعه انجام شده توسط Mallkvawi و همکاران باوری بدنبال لایپاراسکوپی و کوتربیزاسیون تخدمان در بیماران مبتلا به سندرم تخدمان پلی کیستیک و مقاوم به کلومیفن سیترات ۱/۶۴٪ موارد بود (۶). در مطالعه Nardo و همکاران در بیماران نابارور با علت ناشناخته که در لایپاراسکوپی آنها آندومتریوز خفیف تا متوسط مشاهده شده بود، بدنبال لایپاراسکوپی و کوتربیزاسیون نواحی آندومتریوزی در ۲۳/۳٪ موارد حاملگی بطور خودبخود طی ۱۲ ماه روی داد (۷). با توجه به مراتب فوق که استفاده روزافزون از فناوری در تحقیقات ضروری می باشد، این مطالعه به منظور بررسی میزان حاملگی به دنبال لایپاراسکوپی در زنان نابارور انجام شد.

مواد و روشها

این مطالعه مقطعی بین سالهای ۱۳۸۰-۱۳۸۴ بر روی ۷۵ زن نابارور در سینی ۴۰-۲۰ سال با تشخیص ناباروری و عدم جواب به درمانهای مختلف که جهت عمل لایپاراسکوپی به کلینیک زنان بیمارستان قائم (عج) وابسته به دانشگاه علوم پزشکی مشهد ارجاع شده بودند، انجام شد. بیمارانی که سابقه بیش از یک بار عمل جراحی قبلی روی شکم داشتند، افراد با بیماری قلبی عروقی - تنفسی، چاق با (Body Mass Index, BMI) بیشتر از ۳۰ کیلوگرم به ازای هر متر مریع و بیمارانی که پس از لایپاراسکوپی درمانهای دیگر نیز داشتند از مطالعه حذف شدند. شرح حال کامل مامایی و زنان از بیماران گرفته شد و نتیجه معاینه فیزیکی کامل آنها و در پرونده بیماران ثبت شد. عوارض عمل لایپاراسکوپی، مزايا و معایب آن برای همه بیماران توضیح داده شد و پس از کسب رضایت تحت عمل قرار گرفتند. لایپاراسکوپی توسعه یک جراح و با تکنیک Triple-puncture انجام شد. در هنگام جراحی تمام شکم و لگن مورد بررسی قرار گرفت و طبیعی یا غیر طبیعی بودن ارگانها در پرونده ثبت و اعمال جراحی مخصوص مثل لیزر چسبندگیها، توبوپلاستی، کوتربیزاسیون تخدمان، برداشتن کیست و غیره انجام گردید. به بیماران توصیه شد که پس از لایپاراسکوپی بمدت ۳۶ ماه از هیچ درمان خاصی استفاده نکنند ولی بعد از این مدت می توانستند درمانهای ناباروری را ادامه دهند. الالعات در پرسشنامه اى که شامل سن بیمار، مدت نازایی، علت نازایی، نوع ناباروری (اولیه و ثانویه) نتیجه اسپرموگرام همسر، مشخصات عادت ماهیانه بیمار، سابقه هیستروسالپینگوگرافی و نتیجه آن، یافته های لایپاراسکوپی، نوع عمل جراحی انجام شده با لایپاراسکوپ فاصله زمانی وقوع حاملگی به دنبال لایپاراسکوپی بود ثبت گردید. کلیه بیماران از طریق تماس های تلفنی یا حضوری پیگیری شدند و در صورت وقوع بارداری فاصله زمانی آن تا زمان انجام لایپاراسکوپی ثبت و مورد بررسی قرار گرفت.

یافته ها

میانگین سنی افراد مورد مطالعه ۲۶/۶±۴/۷ سال با (حداصل ۲۰ سال وحداکثر ۴۰ سال) بود. ۶۴ بیمار (۸۵/۳٪) ناباروری اولیه و ۱۱ بیمار (۱۴/۷٪) ناباروری ثانویه داشتند. میانگین مدت نازایی ۱/۱±۳/۷ سال (حداصل ۵/۱±۳/۷ سال) بود. علل نازایی در بیماران مورد مطالعه چسبندگی و انسداد حداکثر ۱۸ سال) بود.

خواهد داد از طرفی سن پائین تر و مدت نازایی کمتر در ایجاد باروری بعد از میومکتومی موثر می باشد. بیماران مبتلا به میوم در این مطالعه سن پائین تری داشته و در نتیجه از عملکرد تخدمانی بهتری برخودار بوده اند.

در این مطالعه میزان حاملگی بدنال لپاراسکوپی تشخیصی طبیعی $16/7\%$ بود میانگین مدت زمان لازم چهت حاملگی به دنبال درمانهای نازایی لپاراسکوپی $15/3 \pm 9/9$ ماه بود. در حالی که این مدت زمان در مطالعات گوناگون به دنبال میومکتومی 3 تا 36 ماه و به دنبال درمان لپاراسکوپی آندومتریوز 6 تا 9 ماه و به دنبال درمان تخدمان پلی کیستیک حدود 135 روز گزارش شده است (۱۱-۱۳).

با توجه به تشخیص علل زمینه ای ناباروری با لپاراسکوپ و روشهای درمانی متعدد که هم‌زمان با جراحی می توان آنها را انجام داد می توان از این روش به عنوان روش تشخیصی و درمانی ساده، موثر و ایمن و با عارضه کم در خانمهای نابارور استفاده نمود که با افزایش میزان باروری همراه باشد ولی مطالعات گسترده تری با تعداد بیشتری از بیماران و مدت طولانی تر چهت پیگیری بیماران پیشنهاد می شود.

تقدیر و تشکر

بدینوسیله از خانم اکرم مشتاقی چهت تایپ و خانم مخدومی چهت ویرایش و آقای دکتر مجید قربان زاده که در جمع آوری نمونه ها همکاری نموده اند تشکر و قدردانی می شود.

بود (۱۲) که مشابه با نتایج این مطالعه می باشد، البته لازم به ذکر است که در مطالعه آنها 12 ماه و در مطالعه حاضر 36 ماه پیگیری انجام شده است. میزان حاملگی به دنبال درمان لپاراسکوپی آزاد کردن چسبندگی و برطرف کردن انسداد چهه 20% بود. درحالی که در مطالعه Popvic میزان حاملگی به دنبال رفع چسبندگیهای لوله ها $30/8\%$ و بعد از بر طرف کردن چسبندگیهای تخدمان و لوله رحمی $28/8\%$ بود (۱۰). نتایج مطالعه حاضر در مقایسه با مطالعه آنها درصد موفقیت کمتری را نشان می دهد که دلیل این اختلاف احتمالاً تجارب متفاوت دو گروه در لپاراسکوپی، نوع وسایل و امکانات بکار برده شده و مواد مورد استفاده چهت جلوگیری از چسبندگیهای بعدی بدنال عمل می باشد.

در این مطالعه میزان حاملگی به دنبال درمان آندومتریوز 50% بود. این میزان در مطالعه Lin و همکاران از $73/3\%$ تا $86/3\%$ متفاوت بود (۱۳) و در مطالعه Fuchs و همکاران نیز میزان موفقیت 60% بود (۹) و نتایج هر دو مطالعه در مقایسه با مطالعه حاضر درصد موفقیت بیشتری را نشان می دهند که دلیل این اختلاف احتمالاً تفاوت در تعداد بیماران مورد مطالعه، نژاد بیماران و زمان مراجعه آنها می باشد. همچنانی در این مطالعه بیماران در مراحل پیشرفتی بیماری و اغلب بدنال شکست درمانهای مختلف ناباروری به این مرکز مراجعه کرده بودند و تفاوت نژادی و ژنتیکی در محیط های مختلف در مورد آندومتریوز می تواند تأثیرگذار باشد. میزان حاملگی در بیمارانی که با لپاراسکوپ، میومکتومی شده بودند 50% و این میزان در تحقیق Chaker و همکاران $46/3\%$ بود (۱۴) که نتایج مطالعه حاضر موفقیت بیشتری را نشان می دهد. البته تعداد بیماران مبتلا به میوم در این مطالعه بسیار کم بود و تعداد بیشتر بیماران نتایج را واقعی تر نشان

Fertility Rate Following Laparoscopy in Infertile Women

**F. Vahid Roudsari (MD)¹, S. Ayati (MD)^{2*}, M. Hasanzadeh Bashtian (MSc)³,
 M.T. Shakeri (PhD)⁴**

1. Associate Professor of Gynecology & Obstetrics, Women's Health Research Center, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran

2. Associate Professor of Gynecology & Obstetrics, Women's Health Research Center, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran

3. MSc in Midwifery, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran

4. Associate Professor of Social Medicine, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran

Received: Augest 9th 2008, Revised: September 17th 2008, Accepted: December 3rd 2008.

ABSTRACT

BACKGROUND AND OBJECTIVE: Laparoscopy should be considered for evaluation of infertility. It is used for diagnosis and treatment of pelvic disorders, lysis of adhesion, reconstructive tubal surgery, myomectomy, cauterization of ovarian surface in polycystic ovarian disease, ovarian cystectomy and etc that may be followed with increasing fertility rate. The aim of this study was to evaluate the fertility rate following laparoscopy in infertile women.

METHODS: This cross sectional study was performed on 75 infertile women who underwent laparoscopy because of non-response to infertility treatments. The information were studied including age, duration and type of infertility, type of surgery done by laparoscopy, and pregnancy rate following surgery and time gap of pregnancy after laparoscopy.

FINDINGS: From 75 patients, 64 (85.3%) because of primary infertility and 11(14.7%) because of secondary infertility underwent laparoscopy. Laparoscopy showed that the cause of infertility in patients was adhesion, reconstructive tubal surgery, ovarian problems, endometriosis, and ovarian cyst. Fertility rate was 26(34.7%) following laparoscopy. The mean period of pregnancy following laparoscopy was reported 15.3 ± 9.9 months.

CONCLUSION: The results showed that laparoscopy is a suitable method in the diagnosis and treatment of infertility and can lead to the increase of fertility rate.

KEY WORDS: Infertility, Laparoscopy, Fertility rate, Pregnancy.

References

1. Scott JR, Gibbs RS, Karlan BY, Haney AF. Danforth's obstetrics and gynecology, 9th ed, Philadelphia, Lippincott Williams & Wilkins 2003; pp: 819-33.
2. Speroff L, Fritz MA. Clinical gynecologic endocrinology and infertility, 7th ed, Philadelphia, Lippincott William & Wilkins 2005; pp: 1048-9.

*Corresponding Author;

Address: Women's Health Research Center, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran

E-mail: ayatiS@mums.ac.ir

3. Berek JS. Berek & Novak's gynecology, 14th ed, Philadelphia, Lippincott Williams & Wilkins 2007; pp: 749-87.
4. Rock JA, Joens III HW. Te Linde's operative gynecology, 10th ed, New York, Lippincott Williams & Wilkins 2008; pp: 319-35.
5. Cheong YC, Wong YM, Tucker D, Li TC, Cooke ID. The changing nature of elective laparoscopic surgery: a review over a 7 year period in a reproductive surgery unit. *Hum Fertil (Camb)* 2001; 4(1): 31-6.
6. Malkawi HY, Qublan HS, Hamaideh AH. Medical vs. surgical treatment for clomiphene citrate-resistant women with polycystic ovary syndrome. *Obstet Gynaecol* 2003; 23(3): 289-93.
7. Nardo LG, Moustafa M, Beynon DW. Reproductive outcome after laparoscopic treatment of minimal and mild endometriosis using Helica Thermal Coagulator. *Eur J Obstet Gynecol Reprod Biol* 2006; 126(2): 264-7.
8. Gomel V, Taylor E. Reconstructive tubal surgery. In: Rock JA. Telinde's operative gynecology, 10th ed, New York, Lippincott Williams & Wilkins 2008; pp: 403-37.
9. Fuchs F, Raynal P, Salama S, et al. Reproductive outcome after laparoscopic treatment of endometriosis in an infertile population. *J Gyencol Obstet Biol Reprod* 2007; 36(4): 354-9.
10. Popovic J, Sulovic V, Vucetic D. Laparoscopy treatment of adnexal sterility. *Clin Exp Obstet Gynecol* 2005; 32(1): 31-4.
11. Cleemann L, Lauszus FF, Trolle B. Laparoscopic ovarian drilling as first line of treatment in infertile women with polycystic ovary syndrome. *J Gyencol Endocrinol* 2004; 18(3): 138-43.
12. Nakagawa K, Ohgi S, Kojima R, et al. Impact of laparoscopic cystectomy on fecundity of infertility patients with ovarian ednometrioma. *J Obstet Gyencol Res* 2007; 33(5): 671-6.
13. Lin JF, Sun CX, Hua KQ, Xue XH , Li Y. Clinical study of effect of laparoscopic diagnosis and treatment on pelvic endometriosis-associated infertility. *Zhonghua Fu Chan Ke Za Zhi* 2005; 40(1): 9-12.
14. Chaker A, Ferchiou M, Lahmar MM, et al. Uterine fibromyomas: Fertility after myomectomy. *Tunis Med* 2004; 82(12): 1075-81.